

În conformitate cu prevederile art. 14 alin. (2) și ale art. 27 alin. (1) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, cu modificările și completările ulterioare, Consiliul adoptă următoarea

DECIZIE

Nr. 1227/C11/1225,1241

Data: 09.05.2024

Prin contestația nr. 524/15.04., 2023", înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 22968/15.04.2024, formulată de SRL (dosar nr. 1225/2024), cu sediul social în municipiul Iași, ..., Județ Iași, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr., având CUI RO..., reprezentată legal prin administrator, împotriva documentației de atribuire elaborată de, cu sediul în, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire prin licitație deschisă, organizată în vederea atribuirii contractului de achiziție publică de furnizare având ca obiect „Furnizare, construcții și montaj stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în cadrul proiectului eMove-stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în", s-au solicitat Consiliului următoarele:

- în principal, modificarea documentației de atribuire în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența și obligarea achizitoarei la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire;

- obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 din Legea nr. 98/2016;

- în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Prin contestația nr. 64/15.04.2024, înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 23287/16.04.2024, formulată de SRL (dosar nr. 1241/2024), cu sediul în municipiul-Napoca, ..., județul, înregistrată la Registrul Comerțului sub nr. J12/1731/1998, având CUI RO., reprezentată legal

prin administrator, împotriva documentației procedurii de atribuire organizată de, cu sediul în, ..., județul, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul aceleași proceduri de atribuire, s-au solicitat Consiliului următoarele:

- în principal, obligarea autorității contractante la luarea măsurilor de remediere, constând în eliminarea/modificarea unor cerințe și specificații tehnice din caietul de sarcini și din fișa de date, în sensul arătat în considerentele contestației;

- obligarea autorității contractante la stabilirea unui nou termen-limită pentru depunerea ofertelor;

- în subsidiar, în măsura în care nu este posibilă luarea măsurilor de remediere, anularea procedurii.

Pentru soluționarea unitară a contestațiilor, având în vedere că acestea au fost formulate în cadrul aceleiași proceduri de atribuire, Consiliul a procedat la conexarea lor, în conformitate cu dispozițiile art. 17 alin. (2) din Legea nr. 101/2016.

Prin Încheierea nr. 1314/C11/1225 din data de 26.04.2024, Consiliul a admis cererea de suspendare a procedurii de atribuire formulata de către SRL prin contestația depusa.

CONSILIUL NAȚIONAL DE SOLUȚIONARE A CONTESTAȚIILOR, asupra cauzelor de față, constată următoarele:

1. Dosar nr. 1225/2024.

Consiliul a fost legal sesizat și este competent, potrivit dispozițiilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, să soluționeze contestația înregistrată la Consiliul Național de Soluționare a Contestațiilor sub nr. 22968/15.04.2024, prin care SRL, solicită cele menționate în partea introductivă a deciziei.

1. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare *„stațiile să aibă posibilitatea de a fi echipate cu un sistem integrat de stocare de energie în baterii (3,6 kwh în magazinare cu putere de 14 kw) inclus în carcasa stației”*, contestatoarea critică faptul că cerința este incorectă tehnic dar și ilegală - fiind *„inventată”* de un singur ofertant din piață.

Precizează că stația este menită să încarce o baterie electrică a unei mașini, așa încât nu există o logică să încarce înainte o baterie intermediară. Stațiile sale sunt concepute să funcționeze la fluctuații de tensiune, iar atunci când fluctuațiile sunt prea mari ele au protecție și se opresc pentru a preveni avariarea componentelor electronice și a bateriei mașinii. Mai mult, dacă se solicită nu există o certificare CE cu un raport de încercare în spate pentru o astfel de *„INVENȚIE”* - eventualele documente prezentate în alte licitații de un anume ofertant sunt apreciate ca falsuri.

Face trimitere la o speță similară din practica Consiliului.

Precizează că, în țară toate licitațiile unde a fost regăsită acea cerință tehnică au fost câștigate doar de un anumit ofertant. Practică apreciată ca nelegală, de a promova prin intermediul consultantților/proiectanților de specialitate care cer cerințe tehnice minimale „*inedite*”, ieșite din comun, cerințe care nu aduc nici un folos achizitorului, dar care descurajează operatorii economici din piață pentru a face o ofertă de preț.

Contestatoarea face trimitere la anexa nr. 2 din OUG nr. 66/2011 privind „*manipularea specificațiilor*”.

Susține că, activând în piața stațiilor de încărcare electrice știe și poate demonstra că nu există un ofertant în România care să ofere această opțiune/cerință. Această opțiune/cerință nefuncțională, este introdusă de formă, acumulatorii/bateria internă introdusă este nefuncțională și nu își îndeplinește funcția „*inventată*” de asigurare a unei autonomii. Dacă ar exista o asemenea funcție, toate stațiile electrice din statele europene ar avea implementată, realitatea demonstrând că este o simplă invenție, o simpla manipulare a cerințelor.

Dacă achizitorul este de bună credință și va cere o matrice de neutralitate la stații (o listă cu minim 3 producători diferiți ce au stații cu cerințe similare), s-a demonstra că nimeni nu o are.

Arată că, stația de încărcare trebuie să încarce bateria vehiculului. În licitația de față se solicită ca stația să aibă niște baterii pe care să le încarce, iar acestea, la rândul lor să încarce bateria vehiculului, dacă ar fi o pană de curent. Este apreciată ca o cerință lipsită de logică. O astfel de opțiune pentru o stație ar însemna o investiție în bateria de stocare a energiei (ceea ce nu este obiectivul programului de finanțare) și ar dubla valoarea unei stații, dacă întradevăr s-ar face conform cerinței să fie funcțională (operatorul indicat mimează existența acestei baterii doar pentru bigarea cerinței, în realitate este nefuncțională).

Subliniază că, o baterie inclusă conform cerinței ar putea realiza doar o încărcare de foarte scurtă durată și numai în curent alternativ (nu continuu). Dovadă a manipulării acestei cerințe este și faptul că nu se oferă nici o altă caracteristică necesară dimensionării: dimensiunea golului ce trebuie lăsat în stație pentru dotarea ei ulterioară cu bateriile cerute, câte cicluri de încărcare descărcare trebuie să reziste bateria (este logic ca bateria are o durată de viață măsurată în cicluri de încărcare și că aceasta devine consumabil), etc.

Solicită renunțarea la cerința „*stațiile să aibă posibilitatea de a fi echipate cu un sistem integrat de stocare de energie în baterii (3.6 kwh în magazinare cu putere de 14 kw) inclus în carcasa stației*”.

2. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare - în caietul de sarcini, pag. 8, la capitolul „*specificații tehnice ale stației de încărcare cu funcționare în curent continuu și alternativ, care să permită încărcarea simultană la puterile declarate*”, se solicita: „*priza de 220V - curent alternativ*”

Subliniază că, aceasta metoda se încadrează la prevederile OUG nr. 66/2011 privind „manipularea specificațiilor”.

Dupa cum bine se știe, stațiile de încărcare electrică, sunt produse standardizate/de serie sunt produse artizanal. Prin introducerea unor „opțiuni” ce ies din tipare, anumiți operatori economici pot fi avantajați - adică exact ceea ce indică OUG nr. 66/2011, în secțiunea indici și indicatori de fraudă.

Dacă achizitorul este de bună credință și va cere o matrice de neutralitate la stații (o listă cu minim 3 producători diferiți ce au stații cu cerințe similare), ar vedea ca nimeni nu o are.

Susține că, orice opțiune tehnică ar trebui să aducă un avantaj sau să răspundă unei necesități reale a achizitorului. Arată că, în cadrul documentației de atribuire nu se regăsește o explicație logică pentru ce o stație de încărcare a unei mașini electrice ar trebui să aibă o priză normală de 220v. Nici nu ar putea exista, o astfel de priză este o „invenție” pentru a avantaja un anumit operator economic.

Subliniază că, această cerință tehnică reprezintă un non-sens.

Nu există stații de încărcare electrică cu prize normale de 220V. Se solicită ca stația să fie cu un grad de protecția IP54 și IK10) - existența unei prize normale ar fi exact motivul pentru care nu s-ar putea obține o astfel de certificare (este de la sine înțeles că accesul la o priză nu ar mai putea fi ferit de apă/praf, iar IK10 - antivandalism ar fi imposibil în condițiile accesului direct la priză). Stațiile de încărcare presupun contorizarea și taxarea consumului - a se vedea opțiunile de plată. Consumul la o astfel de priză nu poate fi contorizat și taxat. De asemenea trebuie precizat că toate vehiculele electrice și plug în hybrid sunt dotate cu prize standardizate Type 2 pentru încărcarea în curent alternativ, compatibile în totalitate cu tipul de conector solicitat pentru încărcarea în curent alternativ.

Inclusiv din punct de vedere al siguranței și securității în exploatare, existența unei prize este alimentată continuu, este un risc în securitatea exploatării stației pentru electrocutare pentru respectarea standardelor IP, etc. Arată că nu există în lume stații de încărcare electrică cu priză normală la 220v (..... ar deveni primul în lume).

Subliniază că, autoritatea contractantă ar trebui să indice:

- care este rolul în exploatare a acestei prize,
- ce tipuri de echipamente se vor alimenta din ea, ce funcțiuni vor avea acele echipamente,
- ce putere de consum vor avea echipamentele conectate,
- cât timp vor sta la încărcat consumatorii.

Face trimitere la practica Consiliului, cu solicitarea de a fi eliminată cerința tehnică „priza de 220V - curent alternativ.

3. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „c) stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip

2 pentru vehicule conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ...".

Sustine că, achizitorul are obligația legală și unică de a formula cerințe tehnice clare și care nu pot duce la semnificații duble sau contrare, în așa fel încât ofertanții să poată oferta concurențial în cunoștință de cauză.

Din exprimarea de mai sus, rezultă că stațiile ofertate trebuie să fie dotate atât cu prize cât și cu conectori de tip 2 - aspect ce este incorect. Stațiile de încărcare nu pot simultan atât prize cât și conectori, stațiile fiind cu prize (posesorii de mașini electrice vin cu propriul cablu de încărcare și folosesc priza) sau cu conectori - în acest caz posesorii de vehicule folosesc conectorii standardizați ai stațiilor de tip "type 2" - conform descrierii din Standardul EN62196-2. Deși la prima vedere pare o simplă eroare de exprimare (folosirea unei conjucții în loc de o disjuncție) eroare ce poate fi remediată prin măsuri de remediere, aceasta poate fi totodată și o metodă de a restricționa accesul operatorilor. Dacă achizitorul este de bună credință și va cere o matrice de neutralitate la stații (o lista cu minim 3 producători diferiți ce au stații cu cerințe similare), ar vedea că nimeni nu produce și comercializează stații atât prize cât și cu conectori.

Astfel, solicită modificarea cerinței în: „c) stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize sau conectori cu cablu de minim 4 metri de tip2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ...”

4. Cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „specificatii tehnice ale stației de încărcare cu funcționare în curent continuu și alternativ, care să permită încărcarea simultană la puterile declarate”, se solicita „Grad protecție: minim IP54”.

Arată că, potrivit caietului de sarcini, stațiile vor fi amplasate, montate și exploatate în exterior sub cerul liber - expuse intemperiilor și factorilor externi: praf și umezeală.

Totodată, din fișa de date a achiziției, prețul are o importanță majoră, având o pondere de 70% din criteriul de atribuire.

De asemenea, conform standardelor, Standardul IP (Ingress Protection) este utilizat pentru a specifica gradul de protecție oferit de carcasele echipamentelor electrice împotriva pătrunderii obiectelor solide, inclusiv a prafului, și a lichidelor. Această clasificare este dată de două cifre care urmează literele "IP".

Contestatoarea face trimitere la definițiile dată IP54 și IP55. Subliniază că, principalul diferențiator între IP54 și IP55 este gradul de protecție împotriva apei: IP54 oferă protecție împotriva stropirii apei, în timp ce IP55 oferă protecție împotriva jeturilor de apă. Aceste clasificări asigură că echipamentele pot fi utilizate în mediul unde există un risc de expunere la praf și apă, fiecare standard având specificațiile și în funcție de necesitățile de protecție ale echipamentului.

Consideră că achizitorul, fără intenție, a impus o cerință tehnică care nu îl avantajează, cerința corectă ar fi să fi solicitat IP55. Prin

introducerea unei cerințe inferioare și care nu este pretabilă exploatării în aer liber și intemperii - oferă posibilitatea ofertanților de a aduce produse inferioare dar ieftine, având un avantaj concurențial neloyal în condițiile ponderii de 70% a prețului în departajarea ofertelor.

Solicita modificarea cerinței criticate în Grad de protecție minim IP55 - asigurând în acest fel atingerea tuturor necesităților achizitorului își asigură totodată eliminarea influenței factorului preț cu pondere de 70% asupra ofertanților ce aduc produse înalt calitative.

5. În caietul de sarcini, la pag. 7-8, la capitolul „*Specificații tehnice ale stației de încărcare cu funcționare în curent continuu și alternativ, care să permită încărcarea simultană la puterile declarate*”, contestatoarea arată că sunt mai multe solicitări confuze cu privire la tensiunea de alimentare.

Din caietul de sarcini rezultă că următoarele cerințe sunt obligatorii: tensiune de alimentare maxim admisă: 400V; tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400V.

Subliniază că, autoritatea contractantă are obligația legală și unică de a formula cerințe tehnice clare și care nu pot duce la semnificații duble sau contrare, în așa fel încât ofertanții să poată oferta concurențial și în cunoștință de cauză.

La o stație de încărcare trebuie indicată tensiunea de intrare (de alimentare a stației) și tensiunile de ieșire la conectori.

Tensiunea de intrare în stație trebuie să fie de aproximativ 400V curent alternativ (tensiunea de la rețeaua trifazică).

Arată că, tensiunile de ieșire sunt diferite pentru încărcarea în curent alternativ și în curent continuu. Tensiunea de ieșire în curent alternativ este de 400 V iar tensiunea de ieșire în curent continuu trebuie să fie autoreglabilă între 150 - 1000 V pentru CCS2 și până în 500 V pentru CHAdeMo. Acestea sunt standardele de încărcare și nu le poate schimba sau reinterpreta un proiectant sau un achizitor după propria voință. Solicitățile cerințelor tehnice minimale/maximale ale documentației de atribuire trebuie să fie în corelație cu restul cerințelor și cu rezultatele așteptate ale achizitorului. Cerințele tehnice nu modifică standardele în vigoare și realitățile actuale ale furnizorilor de electricitate, sursa de alimentare electrică nu este gestionată de către furnizorul stațiilor. Este bine știut că tensiunea de alimentare la rețeaua publică este fluctuantă, impunerea unui maxim este restrictivă. De asemenea, prin impunerea unui maxim, achizitorul are doar de pierdut: dacă presupunem că stațiile nu se pot alimenta decât la la maxim 400V, ce se întâmplă cu stația când furnizorul de energie are o variație legală (în standard) și oferă 410 V? Este general știut că tensiunea de alimentare este formulată fără maxim, fiind indicată direct valoarea, în acest caz fiind de 400V, stația trebuind să știe să se alimenteze și fluctuații minore (aflate în intervale legale din standard).

De asemenea, contestatoarea arată că la ora actuală din ce în ce mai multe modele de vehicule electrice se pot încărca în curent continuu la tensiuni de 800V DC sau chiar 900VDC, scurtând astfel timpul de încărcare.

Pentru claritate și pentru eliminarea oricărei confuzii care ar putea duce la restricționarea accesului dar și la produse nefuncționale, solicită modificarea cerințelor după cum urmează:

- înlocuirea cerinței: tensiune de alimentare maxim admisă :400V, cu: tensiune de intrare 400 V AC,
- înlocuirea cerinței: tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400V, cu: tensiune de ieșire la punctul de încărcare în curent continuu: până la 1000 V DC pentru conectorul CCS2 și până la 500 V DC, pentru conectorul CHAdeMo.

6. Cu privire la cerința conform căreia stația de încărcare trebuie să fie *„Echipată conector CHAdeMO - curent continuu”* pentru toate cele 8 stații de încărcare se solicită: *„Echipată cu conector CHAdeMO - curent continuu”* pentru toate cele 8 stații de încărcare.

Subliniază că, achiziția trebuie să respecte cerinței Ghidului Solicitantului, introducerea de cerințe ce exced prevederile Ghidului fiind neîntemeiate și susceptibile de a aduce avantaje competitive nelegale anumitor ofertanți.

Face trimitere la art. 8 alin. (5) din ghid unde se precizează: *„În limitele prevăzute la art. 7 alin. (2), în cadrul unui proiect pot fi finanțate mai multe stații de reîncărcare, cu condiția ca cel puțin una dintre ele să asigure, pe lângă încărcarea în curent alternativ, și încărcarea multistandard în curent continuu.”*

Arată că, Ghidul Solicitantului indică doar una dintre stații să fie dotată cu conectori CHAdeMO curent continuu, nu fiecare dintre ele. Includerea acestei cerințe distorsionează concurența, aduce avantaje anumitor operatori economici, iar nu în ultimul rând pune în pericol sursa de finanțare.

Solicită ca achizitorul să precizeze în documentația de achiziție ca doar una din stații trebuie să fie prevăzută cu al treilea conector pentru încărcarea în curent continuu de tip CHAdeMo. Restul stațiilor vor avea un punct de încărcare în curent continuu cu un conector CCS 2, de minim 50kw și un punct de încărcare în curent alternativ, cu un conector Type 2, de 22 kw.

7. Cu privire la cerințele *„Cititor de card: RFID și NFC, cititor de carduri bancare contactless încorporat în carcasa stației în echipare standard, care nu afectează certificările produsului”, iar mai jos: „Stațiile pot fi echipate și cu sistem de plată cu POS pentru card bancar”.*

Contestatoarea arată că în caietul de sarcini, la pag. 8, la capitolul *„Specificații tehnice ale stației de încărcare cu funcționare în curent continuu și alternativ, care să permită încărcarea simultană la puterile declarate”* se solicită:

- „cititor de card: RFID și NFC, cititor de carduri bancare contactless încorporat în carcasa stației în echipare standard, care nu afectează certificările produsului”, iar mai jos,

- „stațiile pot fi echipate și cu sistem de plată cu POS pentru card bancar”.

Menționează că opțiunea cititor de carduri bancare contactless se află în echiparea tuturor terminalelor POS, de altfel cum a solicitat ca stațiile să poată fi echipate cu terminale POS pentru plata cu card bancar. Formularea unei cerințe fără a indica clar ce se dorește, dublarea unei cerințe tehnice - constituie o abatere de la legislația achizițiilor publice, achizitorul având obligația de a formula în mod clar și fără echivoc cerințele minimale așa încât să nu existe confuzii din partea ofertanților - aceștia fiind în riscul formulării unor oferte neconforme.

Solicită eliminarea cerinței „cititor de carduri bancare” de la cerința: „Cititor de card”.

8. Cu privire la cerința referitoare la soft-ul solicitat în caietul de sarcini, pag. 9-10, arată că este solicitat „soft funcționare stație - caracteristici aplicație/platformă de administrare” urmat de o serie cerințe foarte detaliate prin care se solicită o aplicație personalizată pentru aceste stații de încărcare.

Solicită ca aceste cerințe referitoare la „Soft funcționare stație - caracteristic aplicație/platforma de administrare” - să fie eliminate deoarece: această cerință excede Ghidului Solicitantului aferent programului AFM care finanțează achiziția. Achiziția de soft-uri de exploatare a stațiilor nu face parte din lista de cheltuieli eligibile ale Programului AFM.

Achizitorul/proiectantul nu a prevăzut în cadrul proiectului tehnic atașat sume de bani aferente achiziției unui activ necorporal de natura unui software de exploatare a stațiilor.

Se presupune ca o să cumpere, sau deja a cumpărat, un număr mare de stații de încărcare electrică pentru a face față cererii exponențiale viitoare în domeniul acestei infrastructuri.

Dacă cu ocazia celor 8 stații cumpără o soluție software de exploatare, înseamnă automat că această achiziție este aferentă tuturor stațiilor viitoare, aceasta soluție software va trebuie să fie compatibilă cu orice stație viitoare pe care o va achiziționa (doar nu va achiziționa câte o soluție software diferită pentru fiecare stație achiziționată, este evident că toate stațiile de pe raza municipiului vor fi gestionate de o soluție software unitară). Subliniază astfel că, este evident că prin programul AFM nu se poate achiziționa un astfel de software.

De asemenea, vânzarea de energie prin intermediul stațiilor de încărcare electrică este un serviciu public economic de interes general, care în concordanță cu legislația în vigoare nu poate fi făcută de UAT

Primăria, ci de un operator în urma unei delegări/concesiuni de servicii în baza Legii nr. 100/2016. Acest viitor operator va trebui să aibă propriile soluții de exploatare și gestiune a stațiilor, achiziția unei soluții software la acest moment cu primele 8 stații achiziționate, nu este relevantă și nici necesară.

Subliniază că, crearea unei aplicații personalizate pentru un număr așa de mic de stații nu poate fi decât în dezavantajul autorității contractante și utilizatorilor vehiculelor electrice, aceștia din urmă fiind nevoiți să descarce și să instaleze încă o aplicație mobilă pentru încărcarea vehiculelor, aplicație pe care o vor putea utiliza strict pentru încărcarea la una din aceste stații de încărcare.

Contestatoarea arată că, pe piață, la ora actuală sunt operatori publici care administrează la nivel național rețele de stații de încărcare. Compatibilitatea cu aceste platforme este asigurată prin protocolul de comunicare standardizat OCPP1.6, caracteristică solicitată în specificațiile tehnice. Astfel, un utilizator folosește o singură aplicație pentru a-și încărca mașina în orice locație din țară unde respectivul operator are în administrare stații de încărcare. În plus, la nivel european tendința este de a fi mai puține aplicații mobile cu cât mai multe stații de încărcare. În plus, crearea „de la zero” a platformei de administrare a stațiilor de încărcare ai a aplicației personalizate care să corespundă în totalitate cerințelor achizitorului, implica proiectare, dezvoltare, integrare, testare, toate acestea necesitând timp și resurse umane, care vor crește considerabil costul unei stații de încărcare – aspect apreciat ca inutil atâta timp cât această aplicație nu este suficient de bine definită și nu acoperă nici pe departe necesitățile reale de exploatare a stațiilor la nivelul unui municipiului Iași. Solicită eliminarea oricărei cerințe cu privire la soft și operare din prezenta procedură.

Prin adresa nr. 54044/18.04.2024, înregistrată la CNSC cu nr. 24390/19.04.2024, ... a comunicat măsurile de remediere pe care le-a adoptat ca urmare a contestației formulate de SRL, iar dosarul achiziției a fost comunicat cu adresa nr. 56787/24.04.2024, înregistrat la Consiliu cu nr. 26393/26.04.2024.

Autoritatea contractantă arată că, urmare a contestației nr. 524/15.04.2024 a adoptat următoarele măsuri de remediere:

1. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 1 din contestația depusă, cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare "stațiile să aibă posibilitatea de a fi echipate cu un sistem integrat de stocare de energie în baterii (3,6 kwh în magazinare cu putere de 14 kw) inclus în carcasa stației", autoritatea contractantă arată că este de acord cu solicitarea de a elimina cerința.

2. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 2 din contestația depusă, cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „*priza de 220V - curent alternativ*”, autoritatea contractantă arată că este de acord cu solicitarea de a elimina cerința din capitolul „*specificații tehnice ale stației de reîncărcare cu funcționare în*

curent continuu și alternativ care să permită încărcarea simultană la puterile declarate".

3. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 3 din contestația depusă, cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „c) stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ,..", autoritatea contractantă arată că nu este de acord cu solicitarea de a modifica această cerință. Cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare este prevăzută în Ghidul de finanțare emis de MMAP aprobat prin Ordinul nr. 760/17 iulie 2018, actualizat în aprilie 2019, Capitolul II, art. 8, alin (3). - tipuri de proiecte finanțate prin program și art. 11 - criterii de eligibilitate ale proiectului, lit. b) „b) Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori ele tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din Standardul EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu."

4. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 4 din contestația depusă, cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „*Specificații tehnice ale stației de încărcare cu funcționare în curent continuu și alternativ, care să permită încărcarea simultană la puterile declarate*", se solicită „Grad de protecție: minim IP54" autoritatea contractantă arată că este de acord cu solicitarea de a modifica această cerință în: „*grad de protecție: minim IP55*".

5. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 5 din contestația depusă, cu referire la cerințele privind tensiunea de alimentare de la capitolul „*specificații tehnice ale stației de încărcare cu funcționare în curent continuu și alternativ, care să permită încărcarea simultană la puterile declarate*", autoritatea contractantă arată că este de acord cu solicitarea de a modifica cerințele astfel:

- tensiune de alimentare maxim admisă: 400V se înlocuiește cu tensiune de intrare 400V AC,
- tensiune de alimentare maxim admisă DC: 400V se înlocuiește cu tensiune de ieșire maxim admisă DC: 150-1000V.

6. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 6 din contestația depusă, cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare „*Echipată cu conector CHAdeMO - curent continuu*" pentru toate cele 8 stații de încărcare", autoritatea contractantă arată că nu este de acord cu solicitarea de a modifica această cerință. Documentația de achiziție respectă cerințele Ghidului de finanțare aprobat prin Ordinul 760 din 17 iulie 2018, modificat în aprilie 2019 - ghid de finanțare a programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru

vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ", operatorul economic făcând referire la criterii de eligibilitate prevăzute în „ghid de finanțare din 29 octombrie 2021 a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în localități".

În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă la punctul 7 din contestația depusă, cu privire la cerința tehnică obligatorie a stației de încărcare referitoare la: *„cititor de card: RFID și NFC, cititor de carduri bancare contactless încorporat în carcasa stației în echipare standard, care afectează certificările produsului”*, iar mai jos: *„stațiile pot fi echipate și sistem de plată cu POS pentru card bancar”*, autoritatea contractantă arată că nu este acord cu solicitarea de a elimina cerința *„cititor de card: RFID și NFC, cititor carduri bancare contactless încorporat în carcasa stației în echipare standard care nu afectează certificările produsului”*.

8. În ceea ce privește propunerea operatorului economic înscrisă în contestația depusă, cu privire la cerința referitoare la soft-ul solicitat în caietul de sarcini *„soft funcționare stație - caracteristici aplicație/platformă de administrare”*, autoritatea contractantă arată că nu este de acord cu solicitarea de a elimina această cerință. Stațiile vor fi livrate cu soft/aplicație integrate conform cerințelor din documentația de atribuire.

..... SRL a constituit cautiunea în sumă de 32.549,79 lei, conform art. 611 alin. (1) din Legea nr. 101/2016, fiind depusă la dosar recipisa de consemnare nr. 210167962/1 din data de 19.04.2024, eliberată de CEC BANK SA - Sucursala

Din analiza susținerilor părților și a documentelor existente la dosarul cauzei, Consiliul reține cele ce urmează referitor la contestația depusă de SRL:

..... a inițiat o licitație deschisă în vederea atribuirii contractului de achiziție publică având ca obiect «Furnizare, construcții și montaj stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în cadrul proiectului „eMove-stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în”», prin publicarea în SEAP a anunțului de participare nr. CN 1067427 din 05.04.2024, valoarea estimată a contractului de furnizare fiind de 1.627.489,45 lei, fără TVA, iar criteriul de atribuire aplicat fiind „cel mai bun raport calitate-preț”. Documentația de atribuire a fost publicată în SEAP odată cu anunțul de participare.

Împotriva documentației de atribuire, ... SRL a formulat contestația prezentă, solicitând:

- în principal, modificarea documentației de atribuire în sensul eliminării cerințelor restrictive care limitează în mod nelegal concurența și

obligarea achizitoarei la corectarea erorilor din cadrul documentației de atribuire;

- obligarea autorității contractante la decalarea termenului de depunere a ofertelor și la continuarea procedurii în conformitate cu prevederile legale în vigoare aplicabile în materia achizițiilor publice, precum și cu respectarea principiilor consacrate de art. 2 din Legea nr. 98/2016;

- în subsidiar, în situația în care se va constata faptul că nu mai pot fi adoptate măsuri de remediere, anularea procedurii.

Văzând conduita autorității contractante ca urmare a primirii contestației formulate de SRL, Consiliul reține achiesarea la patru dintre solicitările contestatoarei, așa cum este expusă în măsurile de remediere înregistrate la Consiliu cu nr. 24390 din 19.04.2024, rămânând în analiză specificațiile tehnice despre care se va vorbi în continuare.

În ceea ce privește solicitarea contestatoarei de modificare a specificației tehnice potrivit căreia *„c) stațiile de reincarcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru incarcarea în curent alternativ,..”*, Consiliul reține precizarea achizitoarei conform căreia această specificație tehnică este prevăzută în Ghidul de finanțare emis de MMAP aprobat prin Ordinul nr. 760/17 iulie 2018, actualizat în aprilie 2019, prin urmare nu va fi modificată.

Verificând, Consiliul notează că în *„Ghidul de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ”*, aprobat prin Ordinul nr. 760/2018, capitolul Capitolul II *„Eligibilitatea solicitantului și a proiectului, depunerea dosarului de finanțare”*, art. 8 *„Tipuri de proiecte finanțate prin Program”*, alin. (3) se menționează ca *„Stațiile de reîncărcare vor fi echipate cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din Standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din Standardul EN62196-3, pentru încărcarea în curent continuu.”*

Constatând că prevederea citată a ghidului de finanțare face trimitere la echiparea stațiilor de reîncărcare cel puțin cu prize și conectori, Consiliul stabilește că specificația tehnică criticată o respectă, astfel încât nu este de primit solicitarea contestatoarei de modificare a ei.

Prin contestația sa, ... SRL cere și modificarea cerinței caietului de sarcini potrivit căreia stația de încărcare va fi *„Echipata cu conector CHAdeMO - curent continuu”* pentru toate cele 8 stații de încărcare, în

sensul în care se va solicita ca doar una dintre stații să fie astfel echipată.

În replică, autoritatea contractantă menționează că cerința criticată respectă cerințele Ghidului de finanțare.

Verificând, Consiliul notează că în Anexa nr. 4 la *„Ghidul de finanțare a Programului privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră în transporturi, prin promovarea infrastructurii pentru vehiculele de transport rutier nepoluant din punct de vedere energetic: stații de reîncărcare pentru vehicule electrice în municipiile reședințe de județ”*, aprobat prin Ordinul nr. 760/2018, se regăsesc drept criterii de eligibilitate următoarele: *„Fiecare stație propusă prin proiect asigură încărcarea atât în curent continuu, cât și în curent alternativ.”*; *„Fiecare stație de reîncărcare este echipată cel puțin cu prize și conectori de tip 2 pentru vehicule, conform descrierii din standardul EN62196-2, pentru încărcarea în curent alternativ, și cu conectori multistandard, dintre care unul este al sistemului de reîncărcare combinat Combo 2, conform descrierii din Standardul EN 62196-3, pentru încărcarea în curent continuu, conform declarației pe proprie răspundere din cererea de finanțare - lit. C.”*

Prin urmare, văzând că ghidul impune un minim al stațiilor de reîncărcare având caracteristica criticată, Consiliul constată că faptul de a impune ca această specificație tehnică să se regăsească în cazul tuturor stațiilor ce vor fi achiziționate nu încalcă prevederile ghidului de finanțare, context în care autoritatea contractantă nu va fi obligată să modifice specificația tehnică în sensul urmărit de contestatoare.

Prin contestația sa, ... SRL cere și eliminarea cerinței ca stația de încărcare să fie echipată cu cititor de carduri bancare contactless, în condițiile existenței cerinței ca stațiile să poată fi echipate și cu sistem de plată cu POS pentru card bancar, deoarece, în opinia sa, toate terminalele POS sunt echipate cu cititor de carduri bancare contactless, dublarea unei cerințe fiind inutilă.

Consiliul constată că cerința echipării cu cititor de carduri bancare contactless nu o dublează pe cea a sistemului de plată cu POS pentru card bancar, prima facilitate tehnică putând să reprezinte doar o componentă a celei de a doua. Prin urmare, fiind posibilă existența unor sisteme de plată cu POS pentru card bancar care nu încorporează și cititor de carduri bancare contactless, cele două cerințe indicate de contestatoare își găsesc rațiunea cuprinderii lor în documentația de atribuire.

De asemenea, în ipoteza propusă de contestatoare, în care orice sistem de plată cu POS pentru card bancar este echipat cu cititor de carduri bancare contactless, existența celor două specificații tehnice criticate nu este de natură să restrângă concurența, ambele fiind îndeplinite.

Prin urmare, Consiliul va respinge solicitarea contestatoarei.

O ultimă critică pe care SRL o aduce documentației de atribuire se referă la specificațiile tehnice vizând „soft funcționare stație-

caracteristici aplicație/platforma de administrare”. În susținerea pretențiilor sale, contestatoarea arată, în principal, faptul că un astfel de produs nu este cuprins în ghidul solicitantului și nu poate face obiectul prezentei achiziții, precum și faptul că valoarea unui astfel de produs informatic nu a fost cuprinsă în estimarea acestei achiziții.

Ca un prim aspect, Consiliul constată că în Strategia de contractare se află înscris faptul că valoarea estimată a achiziției cuprinde și valoarea pachetelor software și a sistemelor informatice.

În ceea ce privește posibilitatea ca, din punctul de vedere al Administrației Fondului pentru Mediu, achiziția prezentă să aibă ca obiect și soft-ul de funcționare a stației de reîncărcare, Consiliul notează că un astfel de aspect nu face obiectul verificării procedurii de atribuire din punctul de vedere al respectării legislației achizițiilor publice, unul dintre principiile care stau la baza atribuirii contractelor de achiziție publică, prevăzute la art. 2 alin. (2) din Legea nr. 98/2016, fiind cel al asumării răspunderii. În consecință, solicitarea contestatoarei va fi respinsă.

Luând în considerare aspectele de fapt și de drept evocate, în baza art. 26 alin. (2) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, Consiliul urmează să admită în parte contestația depusă de SRL, în limita celor stabilite în motivarea deciziei.

În baza art. 26 alin. (2) și (5) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va obliga autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale, să remedieze documentația de atribuire în sensul achiesărilor formulate și să stabilească o nouă dată-limită de depunere a ofertelor, astfel încât să fie asigurată o perioadă de timp suficientă pentru elaborarea și prezentarea unor oferte care să respecte toate cerințele documentației de atribuire, astfel cum este modificată ca urmare a prezentei decizii.

În baza dispozițiilor art. 26 alin. (6) din Legea nr. 101/2016, Consiliul va respinge ca nefondat capătul subsidiar de cerere vizând anularea procedurii, deoarece, la solicitarea contestatoarei, procedura de atribuire a fost suspendată, prin urmare este posibilă adoptarea măsurilor de remediere și continuarea legală a achiziției.

2. Dosar nr. 1241/2024.

Consiliul a fost sesizat de către SRL să soluționeze contestația formulată împotriva documentației procedurii de atribuire emisă de, în calitate de autoritate contractantă, în cadrul procedurii de atribuire în cauză, solicitând cele precizate în partea introductivă.

Prin adresa nr. 54054/18.04.2024, înregistrată la CNSC cu nr. 24388/19.04.2024, ... a achiesat parțial la cerințele contestatoarei și a dispus adoptarea unor măsuri de remediere.

În urma adoptării măsurilor de remediere ca urmare a celor sesizate, ... SRL a transmis, prin e-mail, adresa nr. 74/19.04.2024, înregistrată la Consiliu sub nr. 24533/19.04.2024, precizând că renunță la contestația formulată.

Având în vedere dispozițiile art. 26 alin. (8) din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor, potrivit cărora Consiliul poate lua act, oricând în cursul soluționării contestației, de renunțarea la aceasta de către contestator, Consiliul urmează să ia act de renunțarea la contestația formulată de SRL, în contradictoriu

Fără pronunțare cu privire la alte excepții și cu privire la fondul acestei cauze.

Pentru aceste motive,
în baza legii și a mijloacelor de probă aflate la dosar,

CONSILIUL DECIDE:

Admite în parte contestația depusă de SRL în contradictoriu cu, în limita celor stabilite în motivarea deciziei.

Obligă autoritatea contractantă ca, în termen de 10 zile lucrătoare de la primirea deciziei Consiliului, cu respectarea prevederilor legale, să remedieze documentația de atribuire în sensul achiesărilor formulate și să stabilească o nouă dată-limită de depunere a ofertelor, astfel încât să fie asigurată o perioadă de timp suficientă pentru elaborarea și prezentarea unor oferte care să respecte toate cerințele documentației de atribuire, astfel cum este modificată ca urmare a prezentei decizii.

Respinge ca nefondat capătul subsidiar de cerere, din contestația depusă de SRL, vizând anularea procedurii.

Ia act de renunțarea la contestația formulată de SRL, în contradictoriu cu

Prezenta decizie este obligatorie pentru părți, în conformitate cu dispozițiile art. 28 alin. (1) din Legea nr. 101/2016.

Împotriva ei se poate formula plângere, în termen de 10 zile de la comunicare pentru părțile cauzei, respectiv de la data luării la cunoștință de către alte persoane vătămate, în temeiul art. 29 din Legea nr. 101/2016.

PREȘEDINTE,

MEMBRU,

MEMBRU,

...

...

...

Redactată în 5 exemplare, conține 15 pagini.
Redactată practicaua deciziei **Cristina Afrăsinei**